

Sygn. akt II KO 30/22

POSTANOWIENIE

Dnia 6 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie zażalenia **Z. B.**

na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w L.

z dnia 17 grudnia 2021 r., sygn. [...] -6 Ds. [...],

o odmowie wszczęcia śledztwa,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 6 maja 2022 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w L.

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

zawartego w postanowieniu z dnia 23 lutego 2022 r., III Kp [...],

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**wniosek uwzględnić i sprawę przekazać do rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w K.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 lutego 2022 r. Sąd Rejonowy w L. wystąpił w trybie art. 37 k.p.k. do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie niniejszej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Sprawa dotyczy zażalenia na postanowienie Prokuratury Rejonowej w L. z dnia 17 grudnia 2021 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o czynny zakwalifikowane z art. 231 § 1 k.k., sygn. PR 1 Ds. [...], w tym o czyn rzekomo popełniony przez sędziego K. N. (pkt. VII zaskarżonego postanowienia).

Uzasadniając potrzebę przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu Sąd Rejonowy w L. stwierdził m. in., że cyt.: „funkcja sprawowana przez sędziego K.

N. w Sądzie Okręgowym w L., tj. Prezesa Sądu Okręgowego w L. domaga się wyłączenia od orzekania Sądu Rejonowego w L.. [...] w ocenie społecznej z pewnością może nasuwać się przekonanie, że w sądzie właściwym miejscowo nie ma wystarczających warunków do rozpoznania sprawy w sposób w pełni obiektywny zważywszy na kompetencje nadzorczo-kontrolne Prezesa Sądu Okręgowego w L. [nad Sądem Rejonowym w L. - przyp. SN] w ramach hierarchicznej organizacji wymiaru sprawiedliwości”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego w L. zasługiwała na uwzględnienie i sprawę należało przekazać do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Judykatura Sądu Najwyższego stoi na stanowisku, że zastosowanie art. 37 k.p.k. uzasadniają takie konkretne sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie - chociażby mylne - o braku warunków do rozpoznania w danym sądzie sprawy w sposób obiektywny (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2007 r., II KO 36/07, SIP «Lex» nr 282245). W podobnym duchu wypowiedziała się najwyższa instancja sądowa choćby w postanowieniach z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995 nr 9-10, poz. 68, str. 83 czy z dnia 17 maja 2006 r., II KO 27/06, SIP «Lex» nr 186944.

Każdorazowo wniosek o przekazanie danej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, o którym mowa w art. 37 k.p.k. należy potraktować indywidualnie. Decyzja o przekazaniu sprawy, wynikająca z potrzeby uniknięcia uszczerbku dla dobra wymiaru sprawiedliwości, musi uwzględniać niepowtarzalny układ faktyczny i procesowy danej sprawy. To konkretne okoliczności sprawy determinują potrzebę ewentualnego odstąpienia do zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy.

Konieczność rozpoznania przez sąd właściwy miejscowo środka zaskarżenia na postanowienie w przedmiocie odmowy wszczęcia śledztwa co do czynu zabronionego, którego miał się rzekomo dopuścić m. in. sędzia K. N., tj. prezes sądu bezpośrednio nadrzędnego (Sądu Okręgowego w L.) w ramach organizacji

instytucjonalnej sądownictwa nad sądem występującym z wnioskiem (Sąd Rejonowy w L.), stanowi sama w sobie okoliczność, która w zewnętrznym odbiorze osłabiać może zaufanie do bezstronności sądu właściwego do rozpoznania sprawy przez powstanie wątpliwości co do istnienia warunków do obiektywnego i bezstronnego rozpoznania sprawy nie tylko w oczach samego zainteresowanego, tj. autora zażalenia Z. B., ale również w odbiorze społecznym, co uzasadnia przekazanie jej innemu sądowi równorzędnemu do rozpoznania.

Jako właściwy do rozpoznania przedmiotowej sprawy należało wskazać na Sąd Rejonowy w K., znajdujący się w obszarze właściwości Sądu Okręgowego w Z.. Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

a.s.